

СКУПШТИНИ ОПШТИНЕ БЕРАНЕ
Жирију за додјелу Награде „21. јул“

ПРЕДЛОГ

ДА СЕ НАГРАДА „21. ЈУЛ“ ДОДИЈЕЛИ

ЕПИСКОПУ БУДИМЉАНСКО-НИКШИЋКОМ Г. ЈОАНИКИЈУ (МИЋОВИЋУ)

Поштовани чланови Жирија за додјелу Награде „21. јул“,

Предлажемо да се Награда „21. јул“, као највише признање које додјељује Општина Беране, за 2020. годину додијели Епископу будимљанско-никшићком Г. Јоаникију (Мићовићу), за немјерљив лични допринос који је Преосвећени Владика, у протекле дviјe децениje, дао развоју културе, духовности, архитектуре, науке и умјетности, односно обнови духовног и моралног бића Берана (и цијеле Епархије будимљанско-никшићке Српске Православне Цркве, чије је сједиште у Беранама, у манастиру Ђурђеви Ступови).

Образложење

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки Господин Јоаникије (Мићовић) је рођен 20. априла 1959. године у Велимљу (Бањани), општина Никшић. Основну школу „Раде Перовић“ завршио је у родном Велимљу, а Гимназију у Никшићу. Дипломирао је на Богословском факултету Српске Православне Цркве у Београду 1990. године и апсолвирао философију на Философском факултету Универзитета у Београду.

Замонашио се у манастиру Ђелија Пиперска 30. октобра 1990. године. Рукоположен је у чин јерођакона 7. фебруара 1991. године, а у чин јеромонаха 17.

фебруара 1991. године, када је и постављен за вршиоца дужности настојатеља манастира Савина, у Херцег Новом, да би 1. септембра 1992. године био постављен за настојатеља Цетињског манастира, наставника и главног васпитача у новообновљеној Цетињској богословији. Септембра 1995. године унапријеђен је у чин протосинђела и постављен за вршиоца дужности ректора Цетињске богословије.

За викарног епископа будимљанског изабрао га је Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве на редовном засиједању маја мјесеца 1999. године. Хиротонисан је на Цетињу у чин епископа од стране Патријарха српског Господина Павла, уз саслужење Митрополита црногорско-приморског Г. Амфилохија и још 12 архијереја, 3. јуна 1999. године.

Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве на мајском засиједању 2001. године основао је Епархију будимљанско-никшићку са сједиштем у Ђурђевим Ступовима, у Беранама, и за њеног администратора поставио је викарног Епископа будимљанског Господина Јоаникија (Мићовића).

Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве на мајском засиједању 2002. године изабрао га је за Епископа будимљанско-никшићког, а устоличење је обављено 4. августа у манастиру Ђурђеви Ступови, у којем је било древно сједиште Епископије будимљанске, коју је Свети Сава основао 1219/1220. године.

Од избора за Епископа будимљанско-никшићког Епископ Јоаникије је покренуо, у повјереној му Епархији, обнову раније порушених и изградњу нових цркава и манастира. За вријеме његове епископске службе, односно у протеклих двадесет година, на подручју општине Беране изграђене су или обновљене, његовим благословом, личним ангажманом, учешћем или активношћу, следеће светиње:

- Саборни Храм Светог Симеона Мироточивога, у центру Берана, чија је изградња у току,
- Црква Преображења Господњег, саграђена од брвна, уз Саборни Храм, освештана 2005. године,
- Црква Светог Николе, у Лушцу, освештана 2010. године,
- Црква Светог Пророка Илије, у Лубницаама, освештана 2008. године,
- Црква Свете Тројице, у Виницкој, освештана 2006. године,
- Црква Светог Саве, у Дапсићу, темељи освештани 2011. године, у завршној фази градње,
- Капела Светог Стефана Дечанског, на Доњим Лугама, мало освећење је извршено 2004. године,
- Црква Свете Петке, у Горњем Заостру, градња започета 2002. године,
- Црква Светог Василија Острошког, у Горњем Заостру, градња започета 1999. године,

- Црква Светог Јована Крститеља, у Шекулару, градња завршена и црква освештана 2005. године,
- Црква Свих Светих, на Троглавици, градња још увијек траје, али су темељи освештани 2011. године,
- Црква Вазнесења Господњег, у Ровцима, освештана 2006. године,
- Црква Светог Јована Владимира, у Загорју, у изградњи, темељи освештани 2017. године.
- Црква Светог Јевстатија, у Трепчи, у изградњи, темељи освештани 2017. године.
- Манастир Шудиково, који је у цјелости обновљен и украшен фрескописом,
- Манастир Урошевица, такође у цјелости обновљен и фрескописан;
- Манастир „Светог Луке“, у Калудри, потпуно обновљен и украшен фрескописом.

Обнова наведених светиња има за посљедицу и једну врло важну компоненту у погледу афирмације и развоја Берана, као града, јер су обновљене и украшене цркве и манастири истовремено и најатрактивнији дио туристичке понуде Берана.

Са обновом светиња Преосвећени Владика је започео и обнову монаштва по општежитељном или скитском уставу. Покренуо је „Свевиђе“, епархијски лист за вјеронауку, хришћанску културу и живот цркве, као и издавачку дјелатност у Епархији у оквиру које је, по његовом благослову, штампано, до сада, преко 20 наслова, релевантних дјела из области књижевности, богословља, философије и историје.

Са компанијом „Мона“, из Београда, године 2007, установио је једну од наших најпрестижнијих књижевних награда „Извискра Његошева“, која се додјељује сваке друге године, 12. маја, на дан Светог Василија Острошког.

До сада је био члан Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве у два мандата: први, од 2005-2007. године, и, други, од 2012-2014. године. У току првог мандата био је члан Синодске делегације која је упућена на разговоре са Његовом Светошћу Патријархом московским и све Русије Алексијем II и Митрополитом смоленским Господином Кирилом (садашњим Руским Патријархом), као и са најважнијим државним институцијама Руске Федерације.

Као члан делегације града Берана узео је учешћа у братимљењу Берана са руским градом Костромом 2005. године и дао немјерљив допринос унапређењу братске сарадње двају градова и народа. Томе су допринијели, као што и данас доприносе, бројни контакти Епископа Јоаникија, које има на високом нивоу са епископима Руске Православне Цркве, као и многих других руских државних институција (међу којима је и неколико научних, умјетничких и дипломатских

академија). Његова стална активност на пољу јачања братских хришћанских словенских веза, те тиме и на пољу афирмације пансловенске интеграције, резултирало је већим бројем црквених одликовања која је примио у последњих неколико година. Међународна кадровска академија из Кијева (Украјина) додијелила му је почасни докторат децембра 2002. године.

Студије и чланке из области богословља, историје Српске Православне Цркве и књижевности објављује у црквеним часописима и грађанској периодици. Учествовао је на више домаћих и међународних научних скупова, обрађујући теме које се тичу односа између цркве и државе данас, али и теме из области богословља, књижевности и историје.

Од 2015. до 2017. године управљао је, као администратор, Епархијом миљешевском.

Године 2019. објавио је књигу под насловом „Свјетлост свијетли у тами“, која представља својеврstan колаж Владикиних интелектуалних ракурса и свједочи о распону његовог образовања и научног и умјетничког интересовања.

Његова активност на пољу институционалног унапређења рада беранске локалне самоуправе најбоље се огледа у доприносу који је Владика дао у раду Центра за културу Беране, са којим је остварио и неколико успјелих суиздавачких пројеката. Данас се, током сваке године, у Беранама одржавају бројне културне манифестације, чији је покретач и идејни творац управо Епископ будимљанско-никшићки Г. Јоаникије (Мићовић), а међу њима се издвајају, као традиционалне, Светосавске и Светосимеоновске академије, као и Видовданско пјесничко бденије.

Посебан допринос у афирмацији локалних установа огледа се у раду са Полимским музејом, који је, у сарадњи са Преосвећеним Владиком Господином Јоаникијем, реализовао на десетине истраживачких и других пројеката међу којима се издвајају:

- истраживање манастирског комплекса „Шудиково“ 2002. и 2003. године,
- истраживање некрополе око Ђурђевих Ступова 2008. године,
- археолошко истраживање конака манастира Мајсторовина 2007. године,
- археолошко истраживање конака манастира Блишково 2008. године,
- истраживање некрополе испод подова у Цркви Светог Николе, у Никољцу, општина Бијело Поље, 2010. године,
- истраживања некрополе око Цркве Светог Петра и Павла у Бијелом Пољу 2009. и 2010. године,
- израда студије заштите манастира Ђурђеви Ступови,
- истраживања на локалитету Тумбарице,
- истраживање некрополе око Богородичне цркве у Вољавцу, Бијело Поље, 2011. године,

- истраживање остатака цркве у намастиру у Кошутићима, код Андријевице, 2004. и 2008. године,
- археолошка истраживања манастирског комплекса у Црнчи, 2008. године,
- археолошка истраживања цркве у Сокоцу, код Томашева, 2010. године,
- археолошка истраживања цркве у Кличеву, код Никшића, 2014. године,
- археолошка истраживања цркве у Рајковићима, 2018. године,
- истраживање улазне капије у Самограду, 2010. године,
- истраживања на манастиру Урошевица 2008. године,
- учешће у пројекту „На светим водама Лима“, заједно са музејом из Пријепоља и Српском академијом наука и умјетности, 2007. године,
- израда конзервационог пројекта обнове сјеверног и јужног параклиса у Цркви Светог Петра и Павла 2020. године.

Преосвећени Епископ будимљанско-никшићки је уредник или приређивач више десетина књига, а посебно је вриједно напоменути да је приређивач изабраних списка Митрополита Саве Косановића, објављених у једном обимном тому под насловом „Крстом и пером“, као и да је био предсједник уређивачког одбора за штампу Изабраних дјела Митрополита Амфилохија Радовића, која су штампана у 36 књига.

Владика је био предсједник организационог одбора за прославу великог јубилеја, непроцјењиво значајног не само за Беране, већ и за цијели православни свијет, а то је осам вјекова од изградње манастира Ђурђеви Ступови. Тим поводом у Беранама је одржана велика свечана академија у манастирској порти, а Владика је и организатор великог вишедневног научног скупа, на ком је учешћа узело преко 50 најреномиранијих познавалаца историје и културног значаја Ђурђевих Ступова. Његовим благословом и личним пресудним прегалаштвом је штампан и капиталан Зборник радова под називом „Ђурђеви Ступови и Будимљанска епархија“.

Године 2013, одржан је велики међународни научни скуп, чији је главни иницијатор и организатор био управо Епископ Јоаникије. Овај вишедневни научни скуп, организован поводом 900. годишњице од рођења Стефана Немање, одржаван је у Београду, Студеници, Подгорици, Никшићу и Пиви. По завршетку тог научног скупа, Епископ Јоаникије је био предсједник уређивачког одбора Зборника радова са тог скупа, који је недавно штампан у два обимна тома под насловом “Стефан Немања – Преподобни Симеон Мироточиви”.

Владика је своје организационе способности на пољу науке потврдио и учешћем у организацији мањих научних скупова: једног о Граховачкој бици (са којег је Зборник радова већ одштампан), и, другог, о Мојковачкој бици (који је одржан у Беранама, у сарадњи са Општином Беране и Центром за културу), са којег је Зборник радова у завршној фази припреме за штампу.

Уопштено говорећи, Епископ будимљанско-никшићки Господин Јоаникије (Мићовић) је као стваралачка личност познат и препознат на много ширем простору

нега што су Беране, Црна Гора, па и Балкан. Његов несебичан допринос афирмацији и унапређењу многих сегмената у животу Берана несагледив је, те и ово образложење једног више него легитимног предлога за највише општинско признање представља само фрагмент његовог живота, рада и дјела.

Беране, 28. јун (Видовдан) 2020. године

ПРЕДЛАГАЧ:
Српска Православна Црквена Општина Беране

В. Кашић

РЕНА ОП.